

Józef Kaźmierczyk

Wrocław - Ostrów Tumski

Informator Archeologiczny : badania 7, 230

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WROCLAW -Ostrów Tumski

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził doc.dr hab. Józef Kaźmierczyk
wraz z zespołem. Finansował KZ m. Wrocławia
i Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.
Drugi sezon badań. Podgrodzie przykatedralne z
XI - XIII w.

W najstarszym z pośród odkrytych poziomów użytkowych zidentyfikowano część rozległego placu z nawierzchnią drewnianą. Pełnił on funkcję placu prawdopodobnie targowego przy katedrze. W pozostałej części poziomu odsłonięto kilkanaście palenisk, z których część zawierała w swoim obrębie grudki metali póższlacheckich. Natomiast w ich pobliżu wyeksplorowano tygielki do topienia metali. W poziomie młodszym ukończono badania pracowni szklarskiej. Ogółem znaleziono w niej ponad 8 kg stłuczki : płyt szkła okiennego, witraży i rzadziej naczyń szklanych. Część witraży nosi ślady ornamentu roślinnego i geometrycznego. Również w tym poziomie natrafiono na surowiec szklarski. Jest to znalezisko dotąd wyjątkowe w swoich rozmiarach, ale i potrzeby wrocławskie były niemałe. Spora liczba szkła witrażowych zawiera na obrzeżach ślady tkwienia w oprawach, co wskazuje na ich dawniejszą metrykę niż warstw, w których je znaleziono. Zidentyfikowano też piec piekarski i pracownię obróbki rogu i kości oraz stanowisko pracy kamieniarzy zawierające oprócz okrzesków różne nieudane elementy detali architektonicznych. W poziomie z 2 połowy XIII w. odkryto ciąg spalonych przyziemi spichlerzy. Wzniesiono je w konstrukcji odpowiedniej do przeznaczenia. W końcowym okresie użytkowania, sądząc na podstawie zwęglonych ziaren / zachowało się ich kilkadziesiąt kg/ było w nich zmagazynowane w wroczach lub innych pojemnikach przede wszystkim zboże: owiec, jęczmień, żyto i pszenica.

Z innych zabytków rozproszonych w całości nawarstwień znaleziono m.in.: złoty wisior, kamienie żarnowe, stylusy z żelaza i kości, oprawki witraży, plakietkę z wyobrażeniem orła i świder.

Rozpoznane nawarstwienia kulturowe powstały w końcu XII i w XIII w.

Badania będą kontynuowane